

Oponentní posudek bakalářské práce

Název: Obnova městské krajiny, Praha

Škola: ČVUT Praha, Fakulta architektury, Ústav krajinářské architektury

Jméno: Petr Stojaník

Akademický rok: 2018/19

Předmětem bakalářské práce je projekt nového parku v Praze-Vršovicích navazující na říčku Botič. Jedná se o zanedbanou, z velké části běžně nepřístupnou plochu zeleně s množstvím vrostlých stromů.

Wikipedie udává, že název říčky Botič je odvozován od slova „botnění“, což přeneseně znamená nabývání objemu, rozvodňování. Oceňuji, že Petr Stojaník s principem zvětšování ve své bakalářské práci pracuje. V řešeném území koryto říčky rozdvouje s tím, že současné koryto zachovává regulované a napřímené. Druhé koryto nově buduje na místě a v trase původního meandrujícího toku. Nové koryto hloubí až na úroveň současného koryta Botiče, aby ho mohl vodou z říčky napustit. Vzniká nový velkorysý prostor nového říčního údolí, které se díky několikametrovému výškovému rozdílu oproti okolnímu terénu může stát kouskem přírody uprostřed města.

Přiblížit regulované koryto alespoň trochu původní přírodnímu vzhledu je žádoucí. Kladu si ale otázku, jestli napodobování přírody (vsazování neupravených kamenů) je jediný možný způsob. Nebylo možné úpravy dna říčky tvarovat volněji jako „sochu“, která by splňovala všechny požadavky na přírodní koryto od zpomalení průtoku, přes vznik tůní až po vytvoření přechodů suchou nohou?

V druhém, nově vytvářeném korytě kombinuje autor přírodní a umělou formu. Umělé osvětlené koryto bude v nočních hodinách pro návštěvníky parku velmi atraktivní. Přemýšlím, ale zda obnovení původní trasy toku říčky a jejího následného spoutání do umělého žlabu není v rozporu?

Jako nepotřebné se mi jeví změny charakteru (průřezu) nového říčního údolí. Mezi počátkem nového koryta a vinárnou je údolí zúženo až do podoby úzkého kaňonu, ztrácí zamýšlený přírodní charakter.

Pozitivně vnímám snahu zpřístupnit co nejvíce obě říční koryta návštěvníkům parku pomocí cest, lávek a schodišť. Dřevěná lávka podél původního koryta mi, ale přijde trochu nadbytečná. Po obou stranách této části koryta procházejí stezky pro pěší a cyklisty a další komunikace koryto zbytečně zahušťuje. Použití dřeva pro takovou délku lávek považuji za nevhodné především s ohledem na vyšší nároky na údržbu. Autor návrhu počítá v době zvýšené hladiny vody se zaplavením obou koryt a tím i lávek. Nechtěl bych čistit prostor po lávkami od materiálu, který voda přinese.

Prostor vinárny je příjemným oživením a pro leckoho by byl hlavním důvodem návštěvy tohoto místa. Oceňuji její umístění na pozici bývalé stavby a považuji to za odpovědný zodpovědný přístup k tomuto miniaturního brownfieldu. Kladu si ale otázku, zda snaha o umístění přesně do místa předchozí stavby nespoutala autorovi příliš ruce a jestli by se v novém parku nenašlo vhodnější místo?

Autor návrhu jednoznačný koncept nového koryta rozvíjí a doplňuje o nové prvky, které mají pobyt obohatit. Myslím, že obyvatelé velkoměsta většinou nemíří do takových míst za dalšími atrakcemi, které by měli zjitřit jejich mysl. V případě bakalářského projektu Petra Stojaníka mi na mysli vyvstává nesčetněkrát citované Miesovo: „Méně je více“.

Technické zpracování a podrobnost projektu je obdivuhodná. Nemohu a ani nechci se vyjadřovat k technickým detailům, které by zajisté odhalili zkušenější kolegové a specialisté v projektovém týmu. A pokud ne oni, tak by je zajisté rozporovala dodavatelská firma. Zmiňuji proto pouze ty, které jsou z mého pohledu zjevné.

Jako rozměrově poddimenzované, s malou hloubkou založení a nevhodným tvarem průřezu se mi jeví mnohé opěrné zídky ze železobetonu (výkres 8.2). Naopak základy pod dřevěnými lávkami navazující na opěrné pažící stěny jsou naddimenzované (výkres 10.2).

Oba dva dřevěné mosty jsou hezké ve své konstrukční i architektonické jednoduchosti. Velký podíl konstrukčních (podlaha) a bezpečnostních (zábradlí) částí ze dřeva je nevhodný z hlediska omezené životnosti toho materiálu v vnějším prostředí (výkres 10.3)

Autor ve své práci uvádí, že jeho hlavním pravidlem při výběru vegetačních prvků byl výběr domácích druhů, což nelze říci o skupině solitérních *Magnolia soulangeana*, která se v návrhu objevuje, též *Malus Evereste* je pouze kultivarem domácí *Malus domestica*.

V dendrologické části by bylo dobré zřehlednit tabulku dendrologického průzkumu, uvést alespoň průměr či obvod kmene u ponechávaných dřevin, popřípadě pozici dřevin s jejich označením připojit pro snazší orientaci k výkresu vegetačních úprav.

Plocha betonových rámp pro trvalkovou výsadbu se v celkovém měřítku řešeného parku ztrácí. Vymezený prostor je, dle mého názoru, pro některé navrhované druhy příliš malý, aby mohl v prostoru vyniknout a v omezeném množství substrátu dobře prosperovat.

Některé druhy podtrhující aspekt květu v jednotlivých ročních obdobích v seznamu trvalek ani keřů nejsou specifikovány, např. *Helleborus*, *Calluna*.

Celé práci by výrazně prospěla jak terminologická, tak i jazyková korektura.

Jenom k výše zmíněným drobným nedostatkům navrhuji hodnocení B / výborně mínus.

V Oldřichově v Hájích 14.6. 2019

Ing. arch. Vladimír Balda

